

Kitaab-ut-Tabarah

[Księga Czystości]

Tłumaczenie na podstawie:

„The pillars of Islam & Iman and what every muslim must know about the religion” („Filary Islamu i Imanu oraz co muzułmanin powinien wiedzieć o religii”)

Autor:

Muhammad bin Jamil Zino,

Wydawca:

Darussalam, Publishers and Distributors. Imiona przekazicieli hadisów podano w formie w której występują w tłumaczeniu.

Tłumaczenie:

Majida Shaban (ukhtimuslimah@yahoo.com); konsultacje językowe Joanna Chołuj.
Konsultacje merytoryczne Mubarak Baranowicz.

Spis Treści

Rodzaje wody	3
Etykieta – łaźienka.....	4
Jak wykonać wudu	5
Co unieważnia wudu.....	5
Przecieranie skórzanych lub materiałowych skarpet.....	6
Warunki przyzwalające na przecieranie skarpet.....	6
Obowiązkowa kąpiel – gusl oraz rzeczy, które czynią nią konieczną.....	8
Rzeczy zabronione dżunub (osobie w stanie głównej nieczystości rytualnej wymagającej gusl)	9
Podstawy gusl.....	9
Gusl według sunna.....	10
Gusl, który jest mustahabb (pożądany).....	10
Kilka dodatkowych kwestii dotyczących gusl.....	11
Masz (mash-h), przecieranie bandaża lub/i gipsu	12
Tajammum	13
Kurz, który może zostać użyty do tajammum	13
Jak wykonać tajammum.....	14
Rzeczy dozwolone dla osoby która wykonuje tajammum.....	14
Czynniki, które unieważniają tajammum	14
Modlitwa osoby, która nie ma dostępu do wody ani do czystego kurzu	15
Menstruacja oraz krwawienie post-partum	16
Haid - menstruacja.....	16
Nifas - krwawienie post partum.....	16
Rzeczy zabronione kobietom podczas menstruacji lub krwawienia post partum	16
Istihadhah (Krwawienie inne niż menstruacyjne).....	17

Rodzaje wody

Zwykła woda jest tahir¹, co oznacza, iż jest czysta sama w sobie oraz oczyszcza inne rzeczy.

Zaliczamy do niej:

1. Deszcz, śnieg i grad.
Allah rzekł: [Koran 25:48] „On jest Tym, który posyła wiatry jako radosną wieść zwiastującą Jego miłosierdzie. I My spuściliśmy z nieba wodę czystą.”
2. Wodę źródlaną oraz rzeczną.
3. Wodę morską Prorok (pokój z nim) rzekł: „Woda morska oczyszcza a zwierzęta morskie są halal (nie wymagają rytualnego zarznięcia), (przekazane w czterech zbiorach sunna, Ahmad, autentyczny)
4. Wodę zam-zam. Ustalono, iż Prorok (pzn) poprosił o wiadro wody zam-zam, wypił z niego a następnie wykonał wudu. (Ahmad, dobry)
5. Wodę, tzw. odstałą, taką po której pływają liście, czy wodę porośniętą mchem. Nadaje się ona do oczyszczenia.
Allah rzekł: [Koran 5:6] „O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie - aż do kostek.
A jeśli jesteście w stanie nieczystym, to oczyszczajcie się. A jeśli jesteście chorzy albo w podróży, albo jeśli ktoś z was przyszedł z ustronnego miejsca, albo jeśli dotykaliście kobiet, a nie znajdziecie wody, to poszukajcie dobrego piasku i wycierajcie nim twarze i ręce. Bóg nie chce sprawiać wam trudności, lecz chce was tylko oczyścić i chce w pełni obdarzyć was Swoją dobrocią. Być może, będziecie wdzięczni!”
6. Woda używana, która spływa z kończyn podczas wudu czy gusl utrzymuje swoje właściwości oczyszczające, tak jak zwykła woda. Opiera się to na fakcie, iż zaczęła się jako oczyszczająca i nie ma dowodu w szariacie (prawie islamskim) wskazującego na zmianę jej statusu.
7. Woda zmieszana z inną substancją, na przykład mydłem lub szafranem, mąką, zachowuje swoje właściwości oczyszczające (tahir) pod warunkiem, iż ilość „dodatku” nie sprawia, iż mieszanina nie może być dłużej nazywana wodą. Jeżeli dodatek przekracza dozwoloną umownie ilość i nie możemy nazwać substancji wodą, jest ona nadal tahir, czysta sama w sobie, jednak nie posiada właściwości oczyszczających inne rzeczy.
8. Woda zmieszana z nadzsah (jakakolwiek brudną substancją):
 - Kiedy smak, kolor, zapach wody zmienia się w związku z nadzsah, woda nie może zostać użyta w celu oczyszczenia (uczeni są co do tego zgodni),
 - Kiedy nie ulegają zmianie takie właściwości wody jak: w tym wypadku ma ona właściwości oczyszczające, niezależnie od tego czy jest jej mało czy dużo. Prorok (pzn) powiedział: „woda oczyszcza, nic nie czyni jej nieczystą.” (Ahmad oraz inni, autentyczny)

¹ Tahir – substancja czysta

Etykieta — łazienka

1. Nie należy zabierać ze sobą do łazienki żadnych przedmiotów, książek, w których/na których pojawia się Imię Allaha, chyba, że boimy się tą rzecz utracić zostawiając ją na zewnątrz, lub jest ona opakowana.
2. Należy być zasłoniętym przed innymi ludźmi, zwłaszcza podczas załatwiania potrzeb fizjologicznych.
3. Przed wejściem do łazienki, w ubraniu należy powiedzieć suplikację, zgodnie z zaleceniem Proroka (pzn)
„Bismillahi, Allahuma inni audhu bika minal khubuthi lal khabaith”. „W imię Allaha, Boże, uchroni mnie przed żeńskimi i męskimi diabłami”.

Po wyjściu z toalety należy powiedzieć:

„Ghufranaka”

„Twoje miłosierdzie (O Panie)”

(Tirmidhi, oceniony jako autentyczny przez Al-Albani w Al-Irwa).

4. Nie należy odpowiadać na powitanie „salam”, powtarzać za muezinem, nie należy czynić dikr² (wspominania Allaha). Należy powstrzymać się od prowadzenia rozmów podczas załatwiania potrzeb fizjologicznych, chyba, iż jest to w danym momencie konieczne i jest ku temu ważna przyczyna – np. pomoc niewidomemu, który bez naszych wskazówek mógłby np. upaść, skaleczyć się, itp. Kiedy kichniemy, należy powiedzieć „alhamdulillah” w myślach, bez poruszania językiem.
5. Nie należy zwracać się w kierunku Qibli
6. Kiedy jesteśmy na dworze, należy wybrać miejsce odosobnione, gdzie ziemia jest miękka bez wybrzuszeń, tak aby nie zabrudzić się nieczystościami.
7. Należy uważać, aby nie zabrudzić nieczystościami zwierzęcia, lub jamy, która może być przez nie zamieszkana, albowiem jeśli skrzywdzimy zwierzę, sami możemy zostać przez nie skrzywdzeni.
8. Należy unikać miejsc, w których odpoczywać mogą ludzie (zwłaszcza miejsc zacienionych, ścieżek).
9. Nie należy oddawać moczu podczas kąpieli lub pod prysznicem. Nie należy oddawać moczu stojąc, albowiem nie należy to do dobrych manier. Istnieje też możliwość zabrudzenia ubrania. Jeżeli jesteśmy pewni, że uda się nam go nie zabrudzić, wówczas jest to dozwolone.
10. Należy umyć intymne części ciała, za pomocą wody, papieru toaletowego (bez napisów), lub kombinacji papieru toaletowego, a następnie wody. Jeśli nie mamy wody, papieru należy użyć rzeczy, które są tahir i którymi można się oczyścić, piasek, liście, kamyki itp.).
11. Nie należy używać prawej ręki do mycia intymnych części ciała (prawą ręką jemy i używamy jej do innych czystych funkcji)
12. Po obmyciu, należy mydłem/piaskiem oczyścić ręce.
13. Mężczyzna powinien pokropić wodą penis i spodnie po oddaniu moczu, aby uchronić się od podszeptów Szatana.
14. Wchodząc do łazienki należy wejść lewą nogą, wychodząc prawą.

² Dikr – wspomnianie Allaha

Jak wykonać wudu

Allah rzekł: [Koran 5:6] „O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie - aż do kostek. A jeśli jesteście w stanie nieczystym, to oczyszczajcie się. A jeśli jesteście chorzy albo w podróży, albo jeśli ktoś z was przyszedł z ustronnego miejsca, albo jeśli dotykaliście kobiet, a nie znajdziecie wody, to poszukajcie dobrego piasku i wycierajcie nim twarze i ręce. Bóg nie chce sprawiać wam trudności, lecz chce was tylko oczyścić i chce w pełni obdarzyć was Swoją dobrocią. Być może, będziecie wdzięczni!”

1. Przed rozpoczęciem wudu, naszą intencją powinno być wejście w stan rytualnej czystości poprzez dokonanie ablucji. Należy powiedzieć „Bismillahi”³.
2. Myjemy dłonie do nadgarstków trzy razy. Płuczemy usta trzy razy nabierając w nie wody z dłoni oraz wypluwając wodę. Z prawej dłoni wciągamy do nosa wodę oraz wydmuchujemy ją – trzy razy;
3. Myjemy dwoma rękoma twarz - trzy razy.
4. Zaczynając od prawej ręki, myjemy ją do łokcia trzy razy.
5. To samo z lewą ręką. (trzy razy)
6. Zwilżonymi dłońmi przecieramy włosy od nasady czoła po końcówki włosów.
7. Zwilżonymi palcami wskazującymi przecieramy obie małżowiny uszne (wewnątrz), jednocześnie przecierając kciukami małżowiny od strony zewnętrznej ucha.
8. Obmywamy stopy 3 razy do kostek, zaczynając od prawej stopy.
9. Po zakończeniu powyższych czynności, mówimy:
„Aszadu an la illaha il’Allah, ła aszadu ana muhammadan abduhu ła rasul’Allah.”
„Zaświadczam iż nie ma boga nad Allaha, oraz iż Muhammad jest Jego Sługą i Wysłannikiem.”

Więcej: <http://www.planetaislam.com/praktyka/wudu.html>

Co unieważnia wudu

Wudu unieważnia:

1. Jakakolwiek wydzielina z części intymnych (mająca podłoże fizjologiczne, efekt podniecenia, wytrysk). Prorok (pokój z nim) rzekł: „Allah nie przyjmie modlitwy osoby, oddała się głosowi natury, nie wykonując wudu.”
2. Głęboki sen, w którym tracimy całkowicie kontakt z rzeczywistością.
3. Utrata przytomności.
4. Dotknięcie intymnych części ciała bez jakiegokolwiek bariery ochronnej (np. ubrania). Prorok (pokój z nim) rzekł: „Ktokolwiek dotyka penisa, nie powinien się modlić dopóki nie wykona wudu.” (Tirmidhi ocenił jako autentyczny, Bukhari powiedział, iż jest to najbardziej autentyczny hadis w tej kwestii)

Wudu nie unieważnia:

1. Dotknięcie kobiety. Aisza powiedziała: „Spałam przed Prorokiem i moje stopy znajdowały się między nim a Qibłą⁴; kiedy wykonywał sadzda, dotykał ich delikatnie.” (Uzgodniony).
2. Upływ krwi z innych części niż wagina, z powodu zranienia, krwotoku (z nosa). Hasan rzekł: „Muzułmanie odmawiali modlitwy nawet wtedy kiedy byli ranni.” (Bukhari).
3. Wymioty.

³ „Bismillahi” – „W imię Allaha”

⁴ Qibla – kierunek modlitwy – Kaba w Mekce

4. Niepewność dotycząca wydzielin po wykonaniu wudu.
5. Wydzieliny po wykonaniu wudu [np. w przypadku osób chronicznie chorych, które nieustannie wydzielają płyny z części intymnych].
6. Śmiech podczas modlitwy nie unieważnia wudu, jest słaby hadis który to potwierdza, aczkolwiek słaby hadis nie może stanowić reguły prawnej.
7. Mycie martwej osoby nie wymaga wykonania wudu. Są dowody które spowodowały, iż uczeni nakazali wudu, jednak kiedy weźmiemy pod uwagę wszystkie dowody, uznamy iż wudu jest zalecane, lecz nie jest obowiązkowe.

Czytaj też: <http://www.planetaislam.com/praktyka/uniewazniawudu.html>

Przecieranie skórzanych lub materiałowych skarpet

Poniżej przytoczymy dowody potwierdzające dopuszczalność przecierania skórzanych skarpet wilgotną dłonią podczas wudu, bez ich zdejmowania. Sunna zaświadcza, iż nie ma potrzeby zdejmowania skórzanych skarpet, czy to podczas podróży czy w domu.

Pomiędzy najsilniejszymi hadisami na ten temat, jest przekazany przez Bukharięgo, od Jarir bin Abdullah: „Widziałem, jak Wysłannik Allaha udał się za potrzebą, a następnie wykonał wudu i przetarł skórzane skarpety”.

Przykłady potwierdzające przetarcie materiałowych lub nylonowych skarpet.

Była to praktyka wielu sahaba (towarzyszy Proroka). Abu Dawud powiedział: „Ali bin abi Talib, Abdullah bin Mas’ud Bara’bin ‘Azib, oraz Anas bin Malik zwykli byli przecierać swoje materiałowe skarpety; dotyczyło to również Umar bin Al-Khattab oraz Ibn’Abbas.

Ibn Al-Qayyim w swojej książce „Tahdeeb As-Sunan” powołując się na Ibn Al-Mundhir, pisał, iż Imam Ahmad jednoznacznie wypowiadał się w kwestii dozwolenia przecierania materiałowych skarpet. Opierał się na praktyce Towarzyszy oraz na prostej analogii (pomiędzy materiałowymi a skórzanymi skarpetami).

Inni uczeni, którzy uznawali to za dozwolone to Sufyan, At-Thawri, Abdullah bin Al-Mubarak, ‘Ata bin Rabah, Hasan Al-Basri, Sa’eed bin Al-Musayyab, oraz zgodnie z Abu Yusuf oraz Muhammad bin Hasan. W ich opinii przecieranie dozwolone jest kiedy skarpety są wystarczająco grube, tzn. nie widać spod nich skóry.

Abu Hanifah przeciwny był dozwoleniu przecierania materiałowych skarpet, jednak zmienił swoje zdanie trzy/cztery dni lub tygodnie przed śmiercią. Kiedy przecierał swoje grube skarpety będąc śmiertelnie chorym, mówił odwiedzającym go ludziom: „Robię to, czego sam zabraniałem”.

Mughirah bin Shu’bah przekazał: „Wysłannik Allaha wykonał wudu oraz przetarł swoje materiałowe skarpety i sandały” (Ahmad, Tirmidhi, dobry i autentyczny).

Warunki przyzwalające na przecieranie skarpet

Aby podczas wudu można było przetrzeć skarpety, należy nałożyć je w stanie czynności rytualnej.

1. Należy przetrzeć górę skarpetki; opieramy się tutaj na przekazie Alego, który powiedział: „Gdyby religia zależna była od naszej opinii, wydawałoby się bardziej celowe

przetarcie skarpet od dołu, niż od góry. Zaprawdę, widziałem Wysłannika Allaha jak przecierał wierzchnią stronę swoich skarpet.” (Abu Dawud i Ad-Daraqini z autentycznym łańcuchem przekazu).

2. Jak długo można przecierać skarpety bez ich zdejmowania? Prorok (pzn) rzekł: „Przez trzy dni i trzy noce dla podróżnego (ie. 72 godziny), przez jeden dzień i jedną noc (ie. 24 godziny) dla rezydenta.” (Muslim)
3. Jak przecierać? Po wykonaniu wudu należy nałożyć skórzane bądź materiałowe skarpetki, następnie kiedy wykonujemy wudu, zamiast je zdejmować, przecieramy skarpetki ręką. Jeżeli musimy wykonać gusl, zdejmujemy skarpetki.
4. Dopuszczalność przecierania skarpet anuluje:

- Upływ dozwolonego terminu
- Konieczność wykonania gusl-ul-dżanabah (kąpiel)
- Zdjęcie jednej bądź obu skarpet.

Jeżeli dozwolony czas upłynie lub jeżeli zdejmujemy skarpetki będąc w stanie wudu, wystarczy umyć stopy, aby pozostać w stanie wudu.

Obowiązkowa kąpiel – gusl oraz rzeczy, które czynią nią konieczną

Obowiązkowa kąpiel, gusl to obmycie wodą każdej części ciała.

Allah rzekł: [Koran 5:6] „O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie - aż do kostek. A jeśli jesteście w stanie nieczystym, to oczyszczajcie się. A jeśli jesteście chorzy albo w podróży, albo jeśli ktoś z was przyszedł z ustronnego miejsca, albo jeśli dotykaliście kobiet, a nie znajdziecie wody, to poszukajcie dobrego piasku i wycierajcie nim twarze i ręce. Bóg nie chce sprawiać wam trudności, lecz chce was tylko oczyścić i chce w pełni obdarzyć was Swoją dobrocią. Być może, będziecie wdzięczni!”

[Koran 2:222] „Będą ciebie pytać o okres miesięczny. Powiedz: "To jest cierpienie. Trzymajcie się więc z dala od kobiet podczas okresu miesięcznego i nie zbliżajcie się do nich, dopóki one się nie oczyszczą. A kiedy się oczyszczą, to przychodźcie do nich, tak jak nakazał wam Bóg. Zaprawdę, Bóg miłuje nawracających się i miłuje oczyszczających się!”

Jest pięć rzeczy, które wymagają wykonania gusl:

1. Ejakulacja bądź orgazm z wypływem nasienia; czy to podczas snu czy w stanie przytomności, dla mężczyzny i kobiety. Jest to opinia większości uczonych, oparta na hadisie: „Woda (gusl) jest ze względu na wodę (będącą wynikiem stosunku płciowego).
2. Penetracja, niezależnie od tego, czy ma miejsce wytrysk, czy też nie. Oparte na stwierdzeniu Allaha:

[Koran 4:43] „O wy, którzy wierzycie! Nie zbliżajcie się do modlitwy, kiedy jesteście pijani, dopóki nie będziecie wiedzieć, co mówicie, ani też będąc nieczystymi - chyba że jesteście podróżnikami w drodze - dopóki nie dokonacie ablucji. A jeśli jesteście chorzy albo jeśli jesteście w podróży, albo jeśli któryś z was przyszedł z miejsca ustronnego (potrzeba fizjologiczna), albo też gdy dotykaliście kobiet (stosunek seksualny) i nie znaleźliście wody, to posłużcie się czystym piaskiem i obcierajcie sobie twarze i ręce. Zaprawdę, Bóg jest pobłażliwy, przebaczący!”

oraz na wypowiedzi Proroka: „Jeżeli znalazł się pomiędzy czterema ścianami kobiety, posiadając ją, gusl staje się dlań obowiązkowy, niezależnie od tego, czy miał wytrysk czy nie”. (Muslim oraz inni)

3. Zakończenie miesiączki lub krwawienia post-partum, oparte na stwierdzeniu Allaha: [Koran 2:222] „Będą ciebie pytać o okres miesięczny. Powiedz: "To jest cierpienie. Trzymajcie się więc z dala od kobiet podczas okresu miesięcznego i nie zbliżajcie się do nich, dopóki one się nie oczyszczą. A kiedy się oczyszczą, to przychodźcie do nich, tak jak nakazał wam Bóg." Zaprawdę, Bóg miłuje nawracających się i miłuje oczyszczających się!”

oraz na wypowiedzi Proroka (pzn): „Zaniechajcie modlitwy podczas dni kiedy miesiączkujecie, następnie wykonajcie gusl i ofiarujcie modlitwę.” (Uzgodniony).

4. Śmierć: Jeżeli muzułmanin umrze, musi przed pogrzebem zostać wykonany na nim gusl, zgodnie z opinią uczonych.
5. Niewierzący: Jeśli przyjmuje Islam, wykonuje Gusl.
6. Jest również szósty przypadek (który w opinii większości uczonych nie jest obowiązkowy), muzułmanin powinien wykonać gusl przed modlitwą džumma. Prorok (pzn) rzekł: „Gusl w piątek jest obowiązkowy dla tych wszystkich, którzy osiągnęli wiek dojrzałości”. (Bukhari). Są inne hadisy dotyczące tej kwestii, na podstawie których uczeni zgadzają się, iż

zalecenie to jest wymagane pod warunkiem, kiedy mężczyzna, kobieta nieprzyjemnie pachnie.)

Rzeczy zabronione **đzunub** (osobie w stanie głównej nieczystości rytualnej wymagającej gusl)

1. Modlitwa, na podstawie wypowiedzi Allaha:
[Koran 5:6] „O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie - aż do kostek. A jeśli jesteście w stanie nieczystym, to oczyszczajcie się. A jeśli jesteście chorzy albo w podróży, albo jeśli ktoś z was przyszedł z ustronnego miejsca, albo jeśli dotykaliście kobiet, a nie znajdziecie wody, to poszukajcie dobrego piasku i wycierajcie nim twarze i ręce. Bóg nie chce sprawiać wam trudności, lecz chce was tylko oczyścić i chce w pełni obdarzyć was Swoją dobrocią. Być może, będziecie wdzięczni!”
2. Tałaf (okrażenie Kaaby w Mekce).
3. Dotykanie Mushaf, czyli oryginału Koranu w języku arabskim (nie dotyczy to tłumaczeń na inne języki) (odnośnie tego zakazu zgodna jest większość uczonych).
4. Przebywanie w meczecie, oparte na wersecie z Koranu:
[Koran 4:43] „O wy, którzy wierzycie! Nie zbliżajcie się do modlitwy, kiedy jesteście pijani, dopóki nie będziecie wiedzieć, co mówicie, ani też będąc nieczystymi - chyba że jesteście podróżnikami w drodze - dopóki nie dokonacie ablucji. A jeśli jesteście chorzy albo jeśli jesteście w podróży, albo jeśli któryś z was przyszedł z miejsca ustronnego, albo też gdy dotykaliście kobiet i nie znaleźliście wody, to posłużcie się czystym piaskiem i obcierajcie sobie twarze i ręce. Zaprawdę, Bóg jest pobłażliwy, przebaczący!”

Zakaz jest „rozluźniony” w dwóch przypadkach, kiedy mamy do czynienia z pijanym człowiekiem oraz człowiekiem w stanie **đzunub**, jeżeli jedynie przechodzą przez meczet, opierając się na powyższym wersecie oraz na wypowiedzi Proroka do Aiszy: „Przynieś mi dywanik do modlitwy z meczetu”, Aisza rzekła: „Miesiączkuję”. Prorok rzekł: „Menstruacja nie jest zależna od ciebie”. (Muslim, Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah oraz An-Nasa’i).

Podstawy gusl

Zgodnie z szarjatem, gusl jest ważny, jeżeli składają się nań następujące elementy:

1. Intencja, która odróżnia gusl od zwykłej kąpieli (intencją jest oczyszczenie się poprzez gusl ze stanu większej nieczystości rytualnej oraz uzyskanie przyzwolenia na dokonanie czynów takich jak modlitwa). Ponieważ intencję nosimy w sercu, nie musimy wymawiać jej na głos. Ludzie którzy to czynią, popełniają herezje.
2. Dokładne oczyszczenie wodą każdej części ciała, opierając się na stwierdzeniu Allaha:
[Koran 5:6] „O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie - aż do kostek. A jeśli jesteście w stanie nieczystym, to oczyszczajcie się. A jeśli jesteście chorzy albo w podróży, albo jeśli ktoś z was przyszedł z ustronnego miejsca, albo jeśli dotykaliście kobiet, a nie znajdziecie wody, to poszukajcie dobrego piasku i wycierajcie nim twarze i ręce. Bóg nie chce sprawiać wam trudności, lecz chce was tylko oczyścić i chce w pełni obdarzyć was Swoją dobrocią. Być może, będziecie wdzięczni!”

Koran [4:43] „O wy, którzy wierzycie! Nie zbliżajcie się do modlitwy, kiedy jesteście pijani, dopóki nie będziecie wiedzieć, co mówicie, ani też będąc nieczystymi - chyba że jesteście podróżnikami w drodze -dopóki nie dokonacie ablucji. A jeśli jesteście chorzy albo jeśli jesteście w podróży, albo jeśli któryś z was przyszedł z miejsca ustronnego, albo też gdy dotykaliście kobiet i nie znaleźliście wody, to posłużcie się czystym piaskiem i obcierajcie sobie twarze i ręce. Zaprawdę, Bóg jest pobłażliwy, przebaczący!”

Drugi werset wyjaśnia pierwszy, podkreślając, iż oczyszczenie oznacza w tym przypadku gusl, a gusl w języku arabskim oznacza kontakt każdej części ciała z wodą, co zostało również wyraźnie wyjaśnione przez sunnę.

Gusl według sunna

Wykonując gusl opieramy się na sunnie Proroka (pzn).

1. Rozpoczynamy od trzykrotnego umycia rąk;
2. Umycia intymnych części ciała;
3. Dokonania kompletnego wudu, tak jak przed modlitwą. Następnie polewamy wodą całe ciało, zaczynając od prawej, potem lewej strony, pomagając sobie rękoma. Należy zwrócić szczególną uwagę na to, aby woda dotarła wewnątrz uszu, pępka, pomiędzy palcami stóp itp. Jest to oparte na narracji Aiszy: „Kiedy Prorok zwykł był brać kąpiel ze względu na dżanab, rozpoczynał ją od umycia rąk, następnie prawa dłonią nalewał wody do lewej dłoni i mył intymne części ciała, potem robił wudu, tak jak wudu przed salat, potem nabierał wody i przecierał palcami włosy, aż woda dotarła do skóry głowy, potem nabierał wody w obie dłonie i polewał nią głowę trzy razy, następnie polewał wodą całe ciało”. (Uzgodniony).

Gusl, który jest mustahabb (pożądany)

Mustahabb: jest to uczynek, za który otrzymamy od Allaha nagrodę, aczkolwiek jeśli go nie uczynimy, nie zostaniemy ukarani.

1. Gusl piątkowy. Ponieważ piątek jest dniem modlitwy zbiorowej w dużym zgromadzeniu, Prorok (pokój z nim) zalecił nam wykonanie gusl, ażeby muzułmanin był w najlepszym stanie czystości. Prorok (pokój z nim) rzekł: „Gusl w piątek jest obowiązkowy dla każdego muzułmanina który osiągnął dojrzałość, oraz (również umycie zębów) siwak (szczoteczka wykonana z gałązek drzewa arakowego lub innego drzewa) oraz użycie perfum.” (Bukhari). Hadis wyraźnie zaznacza, iż gusl w piątek jest obowiązkowy, a nie tylko pożądany (mustahabb). Większość uczonych specjalizujących się w hadisach rozumie go zgodnie z jego wyraźnym brzmieniem, w przeciwieństwie do interpretacji Fuqaha – uczonych specjalizujących się w interpretacji ogólnych kwestii religijnych).
2. Gusl z okazji Eid⁵, dwóch świat, jest zalecany przez uczonych.
3. Gusl dla osoby, która kąpała zmarłego, Prorok (pokój z nim) rzekł: „Ktokolwiek chowa zmarłego powinien wykonać gusl, a ktokolwiek niesie ciało, powinien wykonać wudu.” (At-Tirmidhi, Ibn Najjar, obaj – uznali go dobrym).

⁵ Eid – „święto” w jęz. arabskim. W Islamie są dwa święta: Eid Al Fitr – na zakończenie ramadanu, oraz Eid Al Adha – święto ofiary, upamiętniające ofiarę Abrahama (na zakończenie hadż, pielgrzymki)

4. Większość uczonych uznaje za godne chwały uczynienie gusl przed osiągnięciem stanu ihram (nałożenie szat ceremonialnych składających się z 2 nie zszytych części materiału) na Hadż bądź Umrah.
5. Zalecana jest również kąpiel przed wkroczeniem do Mekki, opiera się to na czynach Proroka (pzn).

Kilka dodatkowych kwestii dotyczących gusl

1. Jeden gusl „obejmuje” dwie różne przyczyny: na przykład, kobieta miała mokry sen tuż przed zakończeniem menstruacji; muzułmanin wziął kąpiel z okazji Eid, święta, które wypada w piątek; czy też muzułmanin był w stanie dżunub w piątek. Aczkolwiek niezbędna jest intencja oczyszczenia z obu nieczystości. Prorok (pzn) powiedział: „Każdy człowiek otrzyma to, co zamierzał zrobić.” (będzie sądzony oraz nagradzany za swoje intencje).
2. Jeżeli wykonaliśmy gusl ze względu na dżunub (stan nieczystości), a nie wykonaliśmy wudu, gusl jest wystarczający. Abu Bakr Ibn Al-Arabi powiedział, iż uczeni zgodni byli co do kwestii podlegania wudu pod jurysdykcję gusl. Intencja (nijah) oczyszczenia z głównej nieczystości obejmuje oczyszczenie z mniejszej nieczystości.
3. Nie stanowi problemu używanie publicznej łaźni, pod warunkiem nie ekspozycji nagości przed innymi ludźmi. Ahmad rzekł: „Jeżeli wiesz, iż w łaźni publicznej nosi się izhar (materiał owinięty wokół pasa), możesz wejść, aczkolwiek jeśli się go nie (nosi), wówczas nie możesz (wejść).” „Mężczyzna nie powinien patrzeć na prywatne części ciała innego mężczyzny, a kobieta na intymne części drugiej kobiety.” (Muslim).
4. Mężczyzna może używać wody, w której kąpała się kobieta i vice versa. Również dozwolona jest wspólna kąpiel męża i żony, kiedy woda, której używają pochodzi z jednego naczynia, opierając się na wypowiedzi Proroka (pzn): „Zaprawdę woda nie staje się dżunub (nieczysta).” (At-Tirmidhi powiedział, iż jest dobry i autentyczny hadis.)
5. Nie wolno brać kąpeli nago w obecności innych ludzi, albowiem ekspozycja intymnych części ciała (za wyjątkiem małżonka/ki) jest zabronione. Aczkolwiek, jeżeli mężczyzna okryje się kawałkiem materiału do kolan, jest to dozwolone. Również nie ma zakazu kąpeli nago, jeżeli nie jest się widzianym przez innych ludzi. W hadisach Bukhariego znajduje się wzmianka, iż Prorok Mojżesz (pzn) kąpał się nago.
6. Gusl kobiety wygląda tak samo jak gusl mężczyzny, jednak nie musi ona rozplatać warkoczy, jeżeli woda dotrze do podstawy włosów. Oparte jest to na hadisie, przekazanym przez Umm Salama: „Kobieta rzekła, O wysłanniku Allaha, trzymam moje włosy ciasno upięte, czy muszę rozplątywać je podczas gusl z tytułu dżanaba? Prorok rzekł: „Wystarczy jeżeli wylejesz trzy garście wody na włosy, potem obmyjesz wodą całe ciało. Wówczas twoje oczyszczenie jest wystarczające.” (Muslim) Warto wspomnieć, iż jest hadis wymieniony w „Al-Mughni”; Ibn Qudamah, który wskazuje, iż kobieta powinna rozpleść włosy w celu dokonania gusl po miesiączce.

Masz (mash-h), przecieranie bandaża lub/i gipsu

1. Dozwolone jest przetarcie bandaża lub innego materiału użytego do ochrony kończyn zranionej lub chorej osoby.
2. Jeżeli nie możemy umyć kończyny, kończyn podczas wudu, wówczas zalecane jest przetarcie bandaża.
3. Kiedy zalecane jest przetarcie? Kiedy osoba ma złamaną nogę, ranę i chce wykonać wudu lub gusl, normalnie musiałby umyć uszkodzoną kończynę, nawet jeżeli wymagałoby to podgrzania wody (tolerancja organizmu). Aczkolwiek jeżeli obawia się iż obmycie może zaszkodzić uszkodzonej kończynie lub opóźnić proces regeneracji, wówczas wymagane jest aby pokropił ją wodą. Jeżeli obawia się, iż może to mu zaszkodzić, powinien opatrzyć ranę, kończynę bandażem lub gipsem. Następnie powinien przetrzeć raz całą powierzchnię okrytą bandażem, czy to podczas wykonywania wudu czy gusl. Nie ma wymogu w przypadku bandaża czy gipsu, aby podczas ich zakładania osoba była w stanie czystości rytualnej. Nie ma też określonego limitu czasowego na zakrywanie rany bandażem czy gipsem. Przecieranie może trwać tak długo, jak długo konieczne jest użycie bandaża/gipsu.
4. Pozwolenie na przetarcie bandaża kończy się, kiedy bandaż zostaje usunięty bądź odpadnie, lub kiedy rana się zagoi i nie wymaga więcej użycia bandaża.

Tajammum

Oczyszczenie za pomocą kurzu lub pyłu oraz okoliczności, które zezwalają na tajammum.

Allah rzekł: [Koran 4:43] „O wy, którzy wierzycie! Nie zbliżajcie się do modlitwy, kiedy jesteście pijani, dopóki nie będziecie wiedzieć, co mówicie, ani też będąc nieczystymi- chyba że jesteście podróżnikami w drodze - dopóki nie dokonacie ablucji. A jeśli jesteście chorzy albo jeśli jesteście w podróży, albo jeśli któryś z was przyszedł z miejsca ustronnego, albo też gdy dotykaliście kobiet i nie znaleźliście wody, to posłużcie się czystym piaskiem i obcierajcie sobie twarze i ręce. Zaprawdę, Bóg jest pobłażliwy, przebaczący!”

Tajammum jest dozwolony jako substytut wudu lub gusł, podczas podróży czy też w domu, jeżeli zachodzą następujące warunki:

1. Nie mamy dostępu do wody. Prorok (pzn) rzekł: „Kurz jest oczyszczeniem dla tego, kto nie znajdzie wody, nawet jeżeli trwa to 10 lat.” (Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah, An-Nasa’i, oraz Tirmidhi, dobry i autentyczny).
2. Osoba ranna lub chora obawia się, iż woda może pogorszyć chorobę lub opóźnić wyzdrowienie, niezależnie czy przeświadczenie oparte jest na osobistym doświadczeniu, czy na zaleceniu lekarza godnego zaufania.
3. Woda jest bardzo zimna i jej użycie może w odczuciu człowieka mu zaszkodzić, pod warunkiem, iż nie jest on w stanie jej ogrzać, nawet jeżeli wymagało by to uiszczenia opłaty i jeżeli sprawia mu trudność udanie się do łazienki.
4. Woda znajduje się niedaleko, ale człowiek obawia się o swoje życie, honor czy majątek, lub oddzielenia od towarzyszy, lub jeżeli wróg znajduje się między nim a wodą, czy jest to człowiek czy zwierze; jeżeli jest uwięziony; nie jest w stanie wydostać się ze studni albowiem nie posiada ku temu odpowiednich przyrządów takich jak wiadro, czy sznur – w tych wszystkich przypadkach, obecność wody jest niczym jej brak. Podobnie, jeżeli obawia się oskarżenia, a jest niewinny; z powodu wykonania gusł; wówczas tajammum staje się dozwolony.
5. Jeżeli ma trochę wody, lecz potrzebuje jej do ugaszenia pragnienia, teraz czy później, lub potrzebuje wody, aby napoić zwierze, potrzebuje jej do pieczenia ciasta, gotowania, obmycia nieczystości (nadżsah), z której oczyszczenie ciała, ubrania, miejsca do modlitwy jest konieczne, może wykonać tajammum, zachowując wodę do innych celów.

Kurz, który może zostać użyty do tajammum

Wolno wykonać tajammum czystym kurzem lub jakąkolwiek inną substancją, pochodzącą z ziemi, piasku, skały, kamieni, opierając się na oświadczeniu Allaha:

[Koran 4:43] „O wy, którzy wierzycie! Nie zbliżajcie się do modlitwy, kiedy jesteście pijani, dopóki nie będziecie wiedzieć, co mówicie, ani też będąc nieczystymi - chyba że jesteście podróżnikami w drodze - dopóki nie dokonacie ablucji. A jeśli jesteście chorzy albo jeśli jesteście w podróży, albo jeśli któryś z was przyszedł z miejsca ustronnego, albo też gdy dotykaliście

kobiet i nie znaleźliście wody, to posłużcie się czystym piaskiem i obcierajcie sobie twarze i ręce. Zaprawdę, Bóg jest pobłażliwy, przebaczący!”

Uczeni specjalizujący się w języku arabskim zgodni są co do tego, iż Sa’id oznacza – powierzchnię ziemi, czy to „brud” czy jakąkolwiek inną kategorię genealogiczną.

Jak wykonać tajammum

1. Najpierw, powinna być intencja - w myślach, oczyszczenia siebie i naszego ciała poprzez tajammum z mniejszej lub większej nieczystości.
2. Mówimy: „Bismillahi”⁶
3. Wcieramy kurz w palce dłoni, zdmuchując nadmiar, następnie przecieramy twarz i obie ręce do nadgarstków. Prorok (pzn) rzekł: „Wystarczy wam, jeżeli tak uczynicie.” Wówczas potarł obiema rękoma o ziemię, dmuchnął w nie oraz przetarł twarz i obie dłonie. (Uzgodniony)

Rzeczy dozwolone dla osoby która wykonuje tajammum

Tajammum zastępuje wudu oraz gusl, kiedy woda jest nieosiągalna, zatem to co możemy robić po wudu lub gusl, możemy robić po tajammum. Dotyczy to modlitwy, trzymania Koranu, etc. Nastanie czasu modlitwy nie jest konieczne dla ważności tajammum. Po jednym tajammum, możemy modlić się tyle razy ile chcemy, oferując obowiązkowe i nadobowiązkowe modlitwy. Zatem tajammum jest niczym wudu; opierając się na wypowiedzi Proroka (pzn): „Czysta ziemia jest oczyszczeniem dla muzułmanina, nawet jeżeli nie znajduje on wody przez dziesięć lat. Jednak jeżeli ją znajdzie, powinien nią oczyścić skórę (użyć jej do wudu) albowiem tak jest lepiej.” (Ahmad oraz Thimidri).

Czynniki, które unieważniają tajammum

1. Wszystko co unieważnia wudu, unieważnia tajammum, albowiem tajammum jest substytutem wudu/gusl. Również dostępność wody unieważnia tajammum, dla tych osób, które wykonały tajammum, ze względu jej brak oraz dla tych, które nie były w stanie użyć wody z innych względów. Jeżeli przyczyny się wyczerpały i jesteśmy w stanie użyć wody, tajammum staje się nieważny.
2. Aczkolwiek, jeżeli ofiarowaliśmy modlitwę z tajammum, a następnie znaleźliśmy wodę lub odzyskaliśmy sposobność jej użycia, nie musimy powtarzać modlitwy, nawet jeżeli pozostał ku temu czas.

⁶ „Bismillahi” – „W Imię Allaha”

Modlitwa osoby, która nie ma dostępu do wody ani do czystego kurzu

Osoba w tym stanie, powinna odmówić modlitwę i nie musi jej powtarzać. Dowodem na to jest hadis przekazany przez Muslim powołującego się na Aiszę⁷: „Aisza pożyczyła od siostry Asmy naszyjnik, który zaginął podczas ekspedycji, podczas której Aisza towarzyszyła Prorokowi. Prorok wysłał jednego z towarzyszy, aby odnalazł naszyjnik. Czas modlitwy rozpoczął się, kiedy byli na pustyni, tak więc odmówili modlitwę bez wudu. Kiedy wrócili do Proroka przekazali mu to, albowiem męczyło ich to. Wówczas wersety dotyczące tajammum zostały objawione. Usaid bin Hudhair rzekł do Aiszy: „Niech Allah cię wynagrodzi. Na Allaha, Allah ześle rozwiązanie, każdej sytuacji, która się wam przydarzy, i będzie ono (rozwiązanie) błogosławieństwem dla każdego muzułmanina.”

W tym przypadku, towarzysze modlili się bez wudu, nie mając dostępu do wody, która była dla nich wówczas jedynym przypisanym sposobem oczyszczenia; kiedy poinformowali Proroka o zaistniałej sytuacji, Prorok (pokój z nim) nie sprzeciwił się temu co zrobili, ani nie nakazał im powtórzyć modlitwy. Imam An-Nawawi rzekł: „Opinia ta jest oparta o najbardziej poważny dowód.”

⁷ Aisza – żona Proroka Muhammada (pokój z nim)

Menstruacja oraz krwawienie post-partum

Haid - menstruacja.

Naturalny upływ krwi występujący u kobiet, w regularnych odstępach miesięcznych.

1. Menstruacja trwa zwykle od 6 do 7 dni oraz nocy, z niewielkimi odchyleniami w przypadku każdej z kobiet. Menstruacja zaczyna się z pojawieniem się pierwszej krwi, kiedy krwawienie się kończy, kobieta jest czysta. Jest to najbardziej właściwa opinia, poparta przez Szeik Muhammad Salih At-Uthaimin w książce „Naturalne Krwawienie Kobiet”, jest to Madh-hab. Asz-Szafii, pogląd Szaik-ul-islam ibn Taimijjah, poparty przez Ibn Qudmah w Al-Mughni.
2. Jeżeli kolor krwi jest żółtawy lub błotnisty (pomiędzy żółtym a czarnym), i pojawia się podczas menstruacji lub tuż przed jej zakończeniem, powinna być uznana za krwawienie menstruacyjne. Aczkolwiek jeżeli pojawi się po zakończeniu menstruacji (po zakończeniu normalnego krwawienia) wówczas nie powinna być uznana za menstruację. Umm ‘Atiyyah rzekła: „Nie uznawaliśmy za cokolwiek po ustaniu menstruacji krwi żółtawej lub krwi o błotnistym zabarwieniu.” (Abu Dawud z autentycznym łańcuchem narracji).

Nifas - krwawienie post partum.

Krwawienie po porodzie dziecka lub podczas porodu, lub mające miejsce dwa-trzy dni przed porodem, połączone z bólami porodowymi.

1. Nie ma minimalnego limitu odnoszącego się do długości krwawienia. Górny limit to zwykle 40 dni.
2. Większość zasad dotyczących nifas pokrywa się z zasadami dotyczącymi menstruacji (haid).

Rzeczy zabronione kobietom podczas menstruacji lub krwawienia post partum

1. Modlitwa. Prorok (pzn) rzekł: „Kiedy zaczyna się menstruacja, zostawcie modlitwę.”
2. Tałaf (okrażenie) Kaby. Prorok (pzn) rzekł: „Czyńcie wszystko co czyni Pielgrzym, ale nie wykonujcie tałaf dokoła domu (Kaby) dopóki nie będziecie oczyszczone.” (Uzgodniony)
3. Post. Zrelacjonowane przez Aiszę: „Kiedy krwawiliśmy (podczas życia Proroka) nakazano nam nadrabiać opuszczone dni (miesiąca ramadan) i nie nakazano nam odrabiać opuszczonych modlitw.”
4. Siedzenie w meczecie, lub nawet w miejscu gdzie odbywają się modlitwy Eid⁸, w oparciu o hadis: „Niezamężne dziewice, dziewczęta dojrzałe oraz kobiety miesiączkujące powinny wychodzić (na modlitwę Eid), aczkolwiek kobiety miesiączkujące powinny pozostać w oddali od musalla – miejsca modlitwy.” (Uzgodniony).
5. Stosunek seksualny. Mężowi zabronione są stosunki z żoną podczas menstruacji. Kobięcie nie wolno jest na to mężowi pozwolić, w oparciu o wypowiedź Allaha.
[Koran 2:22] „Będą ciebie pytać o okres miesięczny. Powiedz: "To jest cierpienie. Trzymajcie się więc z dala od kobiet podczas okresu miesięcznego i nie zbliżajcie się do nich, dopóki one się nie oczyszczą. A kiedy się oczyszczą, to przychodźcie do nich, tak jak nakazał wam Bóg.

⁸ Modlitwy Eid – modlitwy z okazji świąt (Eid Al Fitr oraz Eid Al Adha)

Zaprawdę, Bóg miłuje nawracających się i miłuje oczyszczających się!”

Wolno mężowi całować oraz obejmować, przytulać żonę, dotykać jej w każdym miejscu za wyjątkiem miejsc intymnych, aczkolwiek lepiej jest unikać dotykania obszaru pomiędzy pępkiem a kolanami, w oparciu o wypowiedź Aiszy: „,

6. Recytacja Koranu. Lepiej, aby kobieta unikała recytacji Koranu, chyba, iż istnieje ku temu ważny powód np. uczy ona Koranu. Jeśli chodzi o dikr lub mówienie „Allahu Akbar, Subhan Allah, Alhamdullillah, Bismillahi”, przed jedzeniem lub jakkolwiek inną czynnością, czytanie hadisów lub fiqh, czynienie dua lub mówienie „Amin” na dua innej osoby, słuchanie recytacji Koranu, żadna z tych czynności nie jest zabroniona. Prorok (pzn) zwykł był odpoczywać na kolanach Aiszy, kiedy miesiączkowała, recytując Koran.” (Uzgodniony).
7. Kobieta musi wykonać gusl po zakończeniu miesiączki. Opiera się to na wypowiedzi Proroka (pzn) do Fatimy bint Abi Hubaish. „Kiedy zaczyna się krwawienie, zostawcie modlitwę, a kiedy się kończy, wykonajcie gusl i módlcie się.” (Bukhari). Po gusl modlitwa oraz post (podczas miesiąca ramadan) stają się obowiązkowe dla kobiety, może ona przebywać w meczecie, czynić tałaf, recytować Koran, odbywać stosunki seksualne z mężem. Jeżeli opuściła dni postu w miesiącu ramadan z powodu miesiączki, musi je w terminie późniejszym odrobić. Nie dotyczy to modlitwy. Takie same zasady dotyczą kobiet podczas nifas.
8. Jeżeli krwawienie zakończy się podczas nocy w miesiącu ramadan, post staje się obowiązkowy od następnego dnia, nawet jeżeli kobieta nie uczyniła gusl przed nastaniem świtu, albowiem okoliczności które powstrzymywały ją od postu, się zakończyły.

Istihadhah (Krwawienie inne niż menstruacyjne)

Istihadhah to krwawienie z narządów rodnych kobiety mające miejsce z powodów innych niż miesiączka czy nifas.

1. Kobieta zna zwykle ilość dni krwawienia. Powinna obliczyć kiedy powinien normalnie pojawić się okres, zaprzestać modlitwy podczas wyliczonych dni okresu, podczas których obowiązują ją zasady dotyczące menstruacji. Jeżeli krwawienie przedłuża się, przekraczając „normalną” dla danej kobiety ilość dni okresu, powinno być potraktowane jako istihadhah (krwawienie „poza” miesiączką).
2. Kobieta miesiączkuje nieregularnie, lub też nie pamięta kiedy rozpoczęło się krwawienie, aczkolwiek jest w stanie odróżnić oba rodzaje krwi w oparciu o kolor, konsystencję oraz zapach (krew menstruacyjna jest ciemna, gęsta, o silnej woni, podczas kiedy istihadhah jest jasno czerwona, rzadka, o mniej nieprzyjemnej woni).
3. Kobieta miesiączkuje nieregularnie i nie potrafi odróżnić krwi, albo ponieważ jest cały czas taka sama, lub zmienia się nieustannie. Powinna oprzeć się na średniej ilości dni okresu, od 6-7, obliczonych od momentu pojawienia się krwawienia. Pozostałe dni powinny być uznane za istihadhah.

Nie ma różnicy pomiędzy kobietą, u której ustało krwawienie miesięczne, czy nifas a kobietą, u której występuje istihadhah, za wyjątkiem:

1. Kobieta, która chce wykonać wudu a ma istihadhah, powinna najpierw umyć intymne części ciała, następnie użyć czystej podpaski. Krew, której upływ nastąpi po oczyszczeniu, nie ma znaczenia.
2. Kobieta musi wykonać wudu przed każdą modlitwą fard, tak jak Prorok (pzn) nakazał kobietom w tym stanie: „Uczyńcie wudu przed każdą modlitwą.” (Bukhari).